

29. nedjelja kroz godinu A

*Ja sam Gospodin i nema drugoga;
osim mene Boga nema. (Iz 45,5)*

Prvo čitanje

Izaija 45,1.4-6

Ovo govori Gospodin o Kiru, pomazaniku svome: " Primih ga za desnicu da pred njim oborim narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu zatvorena. Radi sluge svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te pozvah, imenovah te premda me znao nisi. Ja sam Gospodin i nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako me ne poznaš, naoružah te: nek se znade od istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo: ja sam Gospodin i nema drugoga! "

Drugo čitanje

1. Solunjanima 1,1-5b

Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim. Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena, vašeg izabranja jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini.

Evandjelje

Matej 22,15-21

U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi

pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?"

Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjери? Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar. On ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?" Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje."

Za razmišljanje

"Dajte caru carevo, a Bogu Božje!"

Tko Isusu postavlja pitanje, riskira, da mu se više odgovori nego je zapravo htio znati. Od 6. godine poslije Krista je u Izraelu bio nametnut porez po stanovniku od rimske osvajalačke vlasti. Je li Cezar imao pravo ubirati taj porez u Gospodnjoj zemlji? Ovo pitanje u sebi sadrži religiozno i politički eksplozivnu materiju. To znaju i Isusovi neprijatelji, koji ovo pitanje uopće i ne misle iskreno, već traže priliku, navesti Isusa u zamku, njega koji postojeći red postavlja u pitanje. Ovo je pitanje zaista eksplozivno u toj zemlji, u kojoj jaki židovski nacionalizam tek škripajućim zubima prihvaća podložnost stranoj moći. Jer, bilo kako da Isus odgovori, u opasnosti je, priznati se pristašom radikalnih nacionalista (koji Cezaru niječu vlast) ili, ako progovori u korist poreza, izgubiti religiozni autoritet rabija.

"Licemjerci" kaže Isus i izvlači se iz afere jasnim zahtijevom: "Dajte caru carevo, Bogu Božje."

Oni čiji su džepovi puni cazarovog novca, de facto priznaju cezarevo nadgospodstvo. Ipak zadnji apsolutni zahtijev za vladavinom pripada Bogu, čiji autoritet nadilazi sve ostale zahtijeve za moć, te ih relativizira. Božja vladavina ne zahtijeva ljudska materijalna dobra, ona zahtijeva samoga čovjeka.

Što možemo danas čuti za sebe iz tog Isusovog odgovora? Kao kršćani nismo samo privatne osobe, i Crkva nije samo religiozna udruga. Kristov križ stoji usred svijeta, kao zahtijev i obećanje. Zajedničko mu je sa političkom realnošću isto toliko, koliko i sa onim osobnim svakog pojedinca. Zato se i jedan kršćanin ne može zadovoljiti svakim društvenim uređenjem, bez da se zapita o njemu. Ono što od nas zahtijeva, nije nijekanje politike ili nezainteresiranost za nju, već kritičko suočenje i odgovorna suradnja, na podlozi Isusovih zahtijeva. Pri tom moramo pripaziti, da Crkva ne postane, kao u prijašnjim vremenima, bogataška Crkva ili jedna politička sila. Danas imamo šanse, izbrisati sekularizirane oblike, i sve se više vraćati kršćanskim izvorima, gdje je Crkva bila građena ne iz "tradicije" ili običaja, nego iz živog kršćanskog čovjeka. Molimo Duha Svetoga, da nas prosvijetli, da iskoristimo tu šansu i snagu tog poslanja.